

**КРИВИЧНО ДЕЛО НАВОЂЕЊЕ  
НА ОВЕРАВАЊЕ НЕИСТИНИТОГ САДРЖАЈА  
ИЗ ЧЛАНА 358. СТАВ 1. КЗ**

**Предаја путне исправе службенику станице граничне полиције приликом преласка граничног прелаза која припада другој особи и одазив, односно легитимисање на име те особе приликом прозивке од стране надлежног службеника истом приликом, не представља радњу извршења кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ.**

*Из образложења:*

Ожалбеном пресудом окривљени је оглашен кривим за извршење кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја у покушају из члана 358. став 1. у вези са чланом 30. КЗ и за исто осуђен на казну затвора у трајању од три месеца.

На ову пресуду благовремено је уложио жалбу окривљени, чијим је усвајањем Апелациони суд укинуо пресуду првостепеног суда и предмет вратио на поновно суђење.

Како је радња овог кривичног дела навођење довођењем у заблуду надлежног органа да донесе одлуку о оверавању исправе, записника или књиге, лажним приказивањем чињеничног стања, односно чињеница које су садржане у тој исправи, записнику или књизи, а за кривицу извршења овог кривичног дела је потребан умишљај који обухвата свест да се надлежни орган довођењем у заблуду наводи на оверавање нечег неистинитог, да је исправа као објекат радње извршења овог кривичног дела права по пореклу али неистинита по садржини, односно не одражава право стање оних чињеница на које се односи, по оцени Апелационог суда у конкретном случају у радњама окривљеног нема елемената бића овог кривичног дела већ прекршаја.

У предметној кривичноправној ствари из одбране окривљеног и изведених доказа произилази да је узео пасош на име НН лица под бројем који је наведен у изреци и који не гласи на његово име и то на два-три дана пре него што је покушао да пређе гранични прелаз Келебија, у намери да са том путном исправом пређе границу и отпутује у Аустрију, да је на граничном прелазу предао ту путну исправу овлашћеном лицу и када су прозвали име тог лица на чије је име гласио пасош, он се јавио али је приликом контроле утврђено да тај пасош не припада њему.

Одредбом члана 2. став 2. Закона о путним исправама је регулисано да је путна исправа јавна исправа која држављанину Републике Србије служи за прелазак државне границе ради путовања и боравка у иностранству и за повратак у земљу, а одредбом члана 3. истог закона, да држављанин Републике Србије има право на путну исправу под условима који су прописани овим законом, да може имати само једну путну исправу исте врсте и да исправу сме да користи само лице на чије име је издата.

Главом 9, односно казним одредбама Закона о путним исправама, и то одредбом члана 50. став 2. је прописано да ће се новчаном казном од 3.000-30.000,00 динара, или казном затвора до 30 дана казнити за прекршај ко своју путну исправу да другом да се са њом послужи или се туђом путном исправом послужи као својом, па с обзиром на одредбе овог законика, а имајући у виду чињенице које произилазе из одбране овде окривљеног, као и изведених доказа у овој кривичноправној ствари, оцена је Апелационог суда у Београду да се у радњама окривљеног не стичу елементи бића кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја у покушају из члана 358. став 1. у вези

са чланом 30. КЗ, већ елементи прекршаја из поменутог члана 50. став 2. Закона о путним исправама.

**(Решење Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 6454/11 од 13. марта 2011. године - пресуда Основног суда у Смедереву К. бр. 850/11 од 29. августа 2011. године)**

*Аутор сентенце: Нада Хаџи-Перић,  
судија Апелационог суда у Београду*